

XXXI.

Forslag til Lov

om

en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld

og om

Ændring i Lov om Ejendomsskyld Nr. 103 af 15. Maj 1903.(Fremsat i Folketinget den 9. November 1915 af Finansminister *Brandes*.)

§ 1.

En almindelig Vurdering til Ejendomsskyld foretages i 1916 og lægges til Grund ved Skyldens Beregning fra 1. Juli 1916.

Ved denne Vurdering skal Vurderingsraadene særskilt fastsætte, hvad Jorden kan antages at være værd i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse. Nærmere Regel for Vurderingen fastsættes af Finansministeren.

Udgiften ved Vurderingen afholdes efter de i Ejendomsskyldlovens § 13 indeholdte Regler.

§ 2.

Den Omvurdering, som ifølge Ejendomsskyldloven skulde finde Sted i første Halvaar af 1916, bortfalder.

§ 3.

§ 2, Stk. 4 og 5, i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 udgaar og i Stedet sættes:

„Almindelig Vurdering til Ejendomsskyld af alle faste Ejendomme finder Sted hvert tredje Aar fra 1. Juli 1916. Indenfor denne Vurderingsperiode finder Vurdering af en Ejendom kun Sted, naar det begæres af Ejeren eller af den Bruger, hvem det paahviler at betale Skatten af Ejendommen. Den nye Vurdering skal da anvendes i Resten af det paagældende Tidsrum. For at en Ejers Begæring om Omvurdering skal kunne tages til Følge i et Skattehalvaar, maa den være indgivet til Vurderingsformanden inden Skattehalvaarets Begyndelse henholdsvis 1. Januar eller 1. Juli. Den, der begærer saadan Omvurdering, skal selv afholde Omkostningen derved, medmindre det viser sig, at Ejendommen som Følge af Ildebrand, Stormflod eller lignende Ulykke er undergaaet en Værdiforringelse af væsentligt Omfang, i hvilket